

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylis
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinkaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

ŠIUOLAIKINIAI PERIFERINIŲ NERVŲ REKONSTRUKCIJOS METODAI: NARATYVINĖ LITERATŪROS APŽVALGA

Autorė. Patricija GLOVACKAITĖ, V kursas.

Vadovas. Doc. dr. Vytautas TUTKUS, VU MF Biomedicinos mokslų institutas, Anatomijos, histologijos ir antropologijos katedra.

Tikslas. Įvertinti šiuolaikinius periferinių nervų rekonstrukcijos metodus ir nustatyti jų pagrindines klinikinės indikacijas, privalumus bei ribotumus, remiantis naujausia moksline literatūra.

Metodai. Atlikta naratyvinė literatūros apžvalga naudojant *PubMed*, *Web of Science* ir *Google Scholar* duomenų bases. Analizuoti originalūs moksliniai tyrimai, klinikiniai tyrimai ir apžvalginiai straipsniai, nagrinėjantys periferinių nervų pažeidimų patofiziologiją, diagnostiką ir chirurginio gydymo galimybes. Literatūroje vertinti pagrindiniai rekonstrukcijos metodai: tiesioginė neurorafija, autologiniai nervų transplantatai, nervų perkėlimas, nervų kanalėliai ir donoriniai nervų alotransplantatai, taip pat naujos regeneracinės medicinos strategijos.

Rezultatai. Literatūros analizė parodė, kad periferinių nervų pažeidimų gydymo taktika pirmiausia priklauso nuo pažeidimo tipo ir nervo defekto dydžio. *Seddon* ir *Sunderland* klasifikacijos išlieka pagrindiniais klinikiniais modeliais, leidžiančiais įvertinti nervo struktūrinį pažeidimą ir prognozuoti regeneracijos galimybes. Analizuotuose tyrimuose nustatyta, kad esant visiškam nervo nutrūkimui ir nedideliam defektui geriausi funkciniai rezultatai pasiekiami atliekant tiesioginę epineurinę neurorafiją be tempimo. Kai tiesioginė rekonstrukcija neįmanoma dėl didesnio nervo defekto, dažniausiai taikomi autologiniai nervų transplantatai, kurie išlieka aukso standartu nervų rekonstrukcijoje. Alternatyvūs metodai, tokie kaip nervų perkėlimas, nervų kanalėliai ir donoriniai nervų alotransplantatai, dažniausiai naudojami sudėtingesniais klinikiniais atvejais. Be to, literatūroje vis dažniau nagrinėjami regeneracinės medicinos metodai, įskaitant bioinžinerinius nervų kanalėlius, kamieninių ląstelių terapiją ir elektrostimuliaciją, kurie gali pagerinti aksonų regeneraciją ir funkcinį atsistatymą.

Išvados. Periferinių nervų rekonstrukcija išlieka sudėtinga chirurginė problema, reikalaujanti individualizuoto gydymo pasirinkimo. Tiesioginė neurorafija ir autologiniai nervų transplantatai išlieka pagrindiniais gydymo metodais, tačiau naujos medicinos technologijos gali reikšmingai prisidėti prie nervų regeneracijos ir pagerinti funkcinis gydymo rezultatus ateityje.

Raktažodžiai. Periferinių nervų pažeidimai; nervų rekonstrukcija; nervų regeneracija; nervų transplantacija; nervų perkėlimas.